

Lo Catalanista

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

Redacció y Administració

Carrer Travessia Rambla, 9.

La correspondencia al Director.

Los originals no 's tornan.

Del Manifest de la UNIÓN CATALANISTA del dia 16 de Mars de 1897

«Enteném que han de que tar á càrrech del poder central del Estat espanyol las relaciones internacionals, l' exèrcit de mar y terra, las relaciones econòmicas d' Espanya ab los demés païssos, la construcció d' obras públicas de caràcter general, la resolució de totas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del pressupost anyal de gastos, al que edurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organisació corresponent y adecuada.

Pero enteném que correspon al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa llegendació y segons sas necessitats y son modo de ser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caracter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin cà-

rrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per'estatuhir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organisació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas; volém ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forsoxa presteservey tantsols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aixó arriborem á no trigar gayre.»

Eleccions Municipals

D' aconceixement local be pot aixís anomenarse, las reunions qu' han tingut lloch en la present semana en nostre Centre Catalá, ab motiu de portar l' iniciativa en las próximas eleccions municipals. Totas sas reunions, sumament concorregudas, han resultat ser la verdadera representació dels estaments convocats, dominant l' aplauso y l' entusiasme en lo projecte, fent augurar que per primera vegada tindrem á Sabadell un Ajuntament d' homes d' activitat y administració foragitant la política de la Casa Comunal.

Lo plan ideat per lo Centre Catalá, es de lo mes factible y

Antoni de Caparrós

pràctic, dintre l' actual estat de coses; puig qu' armonisa la representació individual ab la colectiva; forma una Comissió ab personas de prestigi, de las mes significadas en sa respectiva professió, especialitat agrícola, industrial, comercial y má d' obra; elegidas per sos estaments ó classes y ab la delegació de las colectivitats que representan foras vivas en la localitat, y aqueixa representació, heterogènea en apariencia, es no obstant unitat compacta, que 's mou baix un sol móvil, lo bé y 'l progrés de Sabadell.

Y aixís procedint, l' entitat Catalanista no discrepa en lo mes mínim de sa brillant historia, en defensa de las llibertats pàtrias, sols fá portar avuy á la realitat, lo que en altrás ocasions ha sigut sols projecte, inspirantse com ho te per deber, en els acorts de la «Unió Catalanista», que vol que 's vaigi á las eleccions municipals pera entronisarhi l' administració dels interessos locals y apartar rancúnias y odis de sectas políticas y aixó s' ho proposa lo Centre Catalá, partint de miras nobles y desinteresadas, respectant ideas y principis, evitant coaccions y estímuls impropis, en una paraula, va á las eleccions ab la consciencia tranquila, sens entusiasmes de foch follet y sense desengany de lluyta.

Realisat ja lo primer pas, incumbeix á la Comissió, la formació de candidatura y demás travalls electorals, á quina desitjém tino y delicadesa pera cumplir tan honrosa comanda, dirigint aqueix moviment encoratjador d' opinió local, que no fá més que reconeixer la vitalitat dels nostres principis, demostrant que l' ideal catalanista batega en lo cor de tots els catalans de bonas miras y recta intenció.

Ara, la bona llevar ja es extesa; si las ponentadas d' avuy privan lo fruyt pera Sabadell, ja fructificará lo dia anyorat de las reivindicacions de nostra Catalunya. C.

SECCIÓ POLÍTICA

Llegeixin aquest telegrama que portava un d' aquestos díes un diari dels de la insutíl:

«Corunya 5 (9-55 m.)

La premsa censura la resistencia del senyor Urzaiz á ordenar l' enderrocament de

un vell magatzém, propietat de la Junta d' Obras del Port y que impossibilita las obras de comunicació ferro-viaria del mateix, las quals son molt necessaries pera poguer exportar 'l mineral que s' extreu de las minas de la provincia de Lugo.

Res s' ha conseguit ab las repetidas súplicas que en aquest sentit se li han fet al ministre. Las mils de toneladas de mineral pera la exportació, qual transport se faria també pel carril, han d' estar sens embarcar. La conducta del senyor Urzaiz ha promogut grans protestas en la Corunya.»

(Ara ve 'l bó.)

«Tal es la indignació qu' algun periódich diu que sols aixís s' explica 'l *separatisme catalán*.»

Caramba, caramba que comensan aviat los corunyesos á enfilarse al últim pis.

Aquesta gent no está per mitjas tintas.

Del *nepotismo* al *separatisme*.

Homes, per l' amor de Deu, no n' hi ha per tant.

Algunas enrabias de mes importancia haurán de passar pera compendrer lo que es el *separatisme catalán* que diuen ells.

Que no ho veuen que per l' enderrocament d' una casa no val la pena d' enderrocar *el edificio de la unidad nacional que tanta sangre ... dallonsas*.

Aixó de mica en mica, de mica en mica.

Prou que hi tenen la mà trencada 'ls polítichs espanyols en criar separatistas.

Pero, vaija, una altra vegada no parlin aixís los corunyesos. No s' enfutismin per cosas tant petites.

¿No tenen llengua, no tenen historia, no tenen costums, ben característichs, ben distintius de sa rassa?

¿Donchs porque tenint aixó, que es la ànima de totes las reivindicacions, s' han de fixar en los magatzems vells que un ministre no vol tirar á terra?

¡Ditxosos interessos materials. Y després nos dirán egoístas als de Catalunya?

Paraulas de 'n Sampere y Miquel en lo meeting de la llibertat celebrat en la plassa de toros de Barcelona:

«Nosotros, los viejos republicanos, no queremos nada para nosotros; si otros más ardimientos quieren tomar la delantera nosotros como soldados veteranos y disciplinados, aceptaremos un puesto en la retaguardia para ir juntos al asalto é impedir que ninguno retroceda.»

Si, eh? á la retaguardia? Vaya, vaya, *con el señor Sampere y Miquel*.

Los homes que tenen enlayrats ideals y 'ls senten y 'ls defensen ab convicció y ferma han d' anar los primers á la lluyta y 'ls últims pera acceptar càrrechs.

Á la vanguardia pels perills y á la retaguardia pera las ambicions ó las alegrías.

Aixís se defensen noble y desinteresadament totes las causas honradas.

Demandar, pera l' hora del perill, la retaguardia, tant pot ser pera *impedir que ninguno retroceda* com per ser lo primer de correr.

Y aixó es precisament lo que deuen los homes públichs evitar que la gent pugui pensarho.

Be prou que vaga quan se triomfa pera amagar-se humilment á retaguardia.

Llástima que justament allavoras es quan tothom, dels polítichs espanyols, volen ser á la *vanguardia*.

Sembla tament que la victòria és un convent y 'ls polítics espanyols fan de pobres. Tothom hi va a buscar la sopa.

Un diari castellà, volguent defensar que 'ls catalans som los hereus d' Espanya exclama:

«Por otra parte ¿es que la industria significa manufactura? No hay industrias agrícolas? No hay ganadería? No hay minería? No hay cereales? Sobre todo, no hay vino y alcoholes?»

Home, això és mam y no és indústria.

Inglaterra, fora la mineria, no té res de lo que diu y és lo país més industrial del món.

Indústria no ho és tot, però qualsevol cosa no és indústria. Aviat per aquesta gent fins serà indústria los empleos y 'ls destins.

Y a fé que aquesta sí que fora ben castellana y ben profitosa. Y *sobre todo* ben descansada.

Los obrers del món se barallen per las 8 horas y aquets ne treballen 5 quant més treballen.

*
* *

«Párecenos que la Rioja es Castilla, que Valdepeñas y Manzanares son Castilla, que Almadén es Castilla y lo es también Guadalajara». Si home, sí, tot és Castilla.

Avuy, ja ho digué en Sagasta, *no hay regiones*, tot és Castilla; llengua, lleys, empleats, costums, política, tot.

Si ja ho deyan los vostres rebesavis.

Ancha Castilla. Que ve a ser com si diguessim. Tiba Quim.

*
* *

«Donde están los inmensos rebaños que surten de lana a centenares de fábricas de Europa?»

Y *ahora, joven, que ya sabe lo que se dise?*

¡Centenars de fàbricas!!

Reira de bet. Potser vol dir botigas de matalasser!

Es que aquesta gent parlan ab un desparpajo de las cosas com si hi entenguessin!

Fam com 'l *Blanco y Negro* que aquest dia portava una fotografia de la quadra de continuas de can Batlló y a sota posavan, tot serios y ab las orelles estiradas apunt de ventarse las moscas: *Sección de telares*.

*
* *

«Por donde es España el primer país del mundo en cantidad de ganado lanar (131 cabezas de ganado por cada 100 habitantes) por donde repetimos figura España en esta línea, sino es por sus rebaños de León y de Palencia, de Valladolid y Salamanca?»

Fins d' això no entent. Y Segovia y Extramadura que no ho sab que també 'n crien?

Pero vaja, aquestos elogis no 'ls faig que no resulten.

¡131 cabezas de ganado per cada 100 habitants!

Home, donchs digui que a Castilla hi ha més besties que personas

Sempre Avant

— = —

Desde que anys enrera els primers poetas de nostra renaixença l'ensaren las primeras notas de la moderna poesia catalana, lo dret d' existencia de la personalitat de nostra terra, ha sigut pera Espanya un problema que ha de resoldre, per mes que sempre s' hagi oposat á sa realisació.

Contra nostra personalitat literaria usaren del sarcasme y del silenci pera no escoltarnos; contra nostre personalitat histórica, oposaren las mentidas de la historia oficial; contra nostra personalitat filosófica hi ha oposat l' insult més groller; contra nostra personalitat artística s' han valgut de la influencia oficial pera omplir nostres escoles de Bellas-Arts ab personal foraster que 'ns encomana las tendencias del seu país.

Mes nostra idea, pas á pas ha fet sa via: seguint lo camí fet avans per tots els pobles emancipats y en vías de emancipació, no content en fixar sa personalitat en totas las branques de la activitat que carecterisan á las veritables nacions, ha volgut també proclamar bent alt la existencia d' una personalitat política, que com á tal te dret á la vida y dret á la llibertat.

Lo centralisme que havia posat mil obstacles pera la resolució del problema quant sols presentava aspectes artístichs y económichs, es molt natural que s' oposés ab totas sas forsas á que 's caminés cap aquella resolució quant precisament presentava un perill molt major de lo que 's creu fins una bona part dels defensors de la patriótica idea.

Per aixó s' ha valgut de totas las armas: primerament lo silenci y l' aïslament, després l' insult y la calumnia en la premsa y en lo parlament; quant aixó no ha sigut prou ha vingut l' amenssa de paraula en lo periódich y en la tribuna, y de fet per medi del estat de siti, la prévia censura, las suspensions periodísticas, els procesaments per suposats delictes, las cargas de policia y lo pitjor de tot, la mes espantosa arbitrariedad governativa. Quan de tot aixó no n' han tingut prou, han inventat la ley de escepció, pero no una ley d' escepció al istil de la promulgada contra 'ls anarquistas, caducada ja fa temps, sino una

lley d' escepció permanent, inclosa per sempre dintre 'l Códich penal espanyol y redactada ab prou mala fé, pera que sigui una arma utilisable sempre y en la forma que convingui al governant. Tot aixó, sense ni en la més petita protesta, al contrari ab la cooperació y aplaudiment dels que 's diuhen lliberals y republicans ab la única escepció del honorable Pí y Margall.

Y encare que aixó sembli impossible tractanse d' una idea que vá fent son camí dintre 'l camp de la propaganda legal y pacífica y sense que may hagi sublevat á ningú ni hagi intentat ferho jamay, ni ha fet minvar la fortalesa del Catalanisme, ni ha satiefet als que tant interés tenen pera aniquilarlo.

Per aixó es que no obtenint resultats, ni ab la arbitrariedad amagada sota la capa de la lley, lo Centralisme no sols ens ha enviat diaris que'ns conquistessin, sino que ha enviat agents que han esgrimit la única arma que creuhen segura pera conservar sa dominació: la perillosa arma de la guerra de classes.

Aquí hem vist bandos oficials d' un governador posant als núvols á nostres obrers y posant en dupte 'l dret de propietat: aquí hem vist, en temps d' aquell mateix governador, reorganitzar-se en pochs días las societats obreras y llensarse ab energia á la lluyta; aquí tením un senyor madrileny, que sense saber ab quins medis numeraris conta, está seguint la Seca y la Meca en carrils y fondas de primera, excitant á la lluyta social, cridant contra tot lo existent, propagant una revolució que no premourá may y demostrant á las personas de cap senser que ni te cap idea fixa, ni sab ahont va; donchs sos parlaments son sempre tal barreja de ideas que del republicanisme, del socialisme y del anarquisme ne fa un *pout-pourri*, que pot ser molt bó pera enganyar ignorants, pero que á las personas d' inteligencia desperta, de qualsevol idea, li ha de fer sempre més llástima que res més.

Mes aixó no deturarà per res al Catalanisme: es una idea que va fent son curs y que l' acabarà de fer pe 'l camí dret, si 'l Centralisme no entra en transaccions quant hi sigui á temps. No es lo pensament d' un filosof, ni la teoria d' un ideólech; es lo desvetllament d' un poble que te consciencia de sa propia vida y que aspira á gosarla de la manera que la gosan los demés pobles dignes y avansats. Podrá 'l Centralisme ab sas mentidas y sofis-

mes, ferli penosa sa marxa; pero ni may la farà recular un sol pás, ni may podrà aniquilarlo.

Pera véncer los obstacles oposats pel Centralisme, hi ha 'ls milers de catalanistas que seguidament treballan; pera fer impossible son aniquilament hi ha la naturalesa que al donarnos la distinció de la rassa, nos dona una llengua, unas costums, un caràcter, unas tendencias y una tradició que no podrán fer desapareixe ni las forsas reunidas de tots el imperis del Univers.

Avant donchs en nostra tasca; lo pervindre es nostre, perque lo que va contra la naturalesa es sempre violent, y la violencia may pot subsistir.

A. MALLSOL.

DEL CAMP (1)

Temà: *Cops de ploma.*

I

BOYRA

Lo pastor, adormit demunt del jas.

No s'alçaria pas.

Si no fos la manyaga que 'l desperta.

Quan entra llum per la finestra oberta.

—¡Calla manyaga;

No'm deixarias ní un moment en vègal

Y 'l pastor malmirós

Feixuch, d' un colp de peu desvetlla 'l gos,

Mentre ell, lo vago, dropament s' estira

Demunt del jas calent, que encare tira.

Y la boira terrera

Ha anat baixant per l' ample carretera.

Amanyagant als xays y á las ovelles

Qu' enjogassats, sortint—repican las esquelles

Tot caminant al pas que dú 'l remat

Lo vell pastor s' engronxa apesarat,

(1) Premiada ab la «Flor Natural» en lo Certamen Literari de Sant Feliu de Codinas.

Penjada al coll la fona;
 Y enrrera seu, ardit,
 Al primer crit,
 S' adressa 'l gos d' atura
 Tornant á lloch la ovella poch segura.

—Com que la boyra encare es tant propera
 Deya 'l pastor, poruch d' un raig de sol,
 Seurem al altre part de torrentera
 Y ensejarém un pas de fluviol,

Mes la boyra que 's mou á sol ixent,
 S' aixeca del torrent.
 S' arrima poch á poch á la montanya,
 Se'n puja amunt y al mitj s'estiraganya.

Y la xardor d' Orient
 Escalfa l' ayre que tebieja arreu
 Y 'l pastor mitx s' ajeu,
 Tot enmandrit del sol,
 Y l'hi cau de les mans lo fluviol...

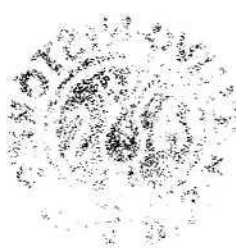
 Mentre 'l pagés, qu' allá al entorn s'esqueya,
 Se l' ha mirat com jeya
 Desvogat...
 —¡Mireu lo toca-son com s'hi ha quedat!—
 ¡Aquet si qu'es coneix que no s'apura
 De que la boyra 'ns porte la malura.

II

PLUJA

De part d' avall la nuvolada puja
 Y' ls darrers falsiots senten la pluja.

 Y á poch á poch se borran los cimals
 Dels pichs més alts;
 Y'l baylet assegut entre les motes,
 Quant sent á caurer gotes,
 Se'n enmena camí de la masía
 Lo remat de porcells qu'al camp peixía.

L' hereu, que te la plana mitx sembrada,
Dintre 'l solch ha deixat la totxa arada;
Y, al trot de l'euga, tresca de valent
Tot xop de pluja y rebregat del vent...

—¡Alabat sia Deu!

Penjarém al escó manta y arreu
Y que plogui; que prou se necessita,
Perque pujen los blats de la cullita.
Y al llindar de la porta 'l vell tremola,
Sentint la tramontana com udola
Y als roures més sapats tomba y despulla;
Y exclama tot capbaix: ¡Ja cau la fulla!...
¡Deixemnos d' esperances y d'engany
Perque 'ls mes vells, no passen dels meus anys!...

Y 'ls falsiots no hi son...

Y ha anat creixent la pluja

Y encare part d'avall—la nuvolada puja.

III

NEVADA

¡Valgans la Vera-Creu quina nevada:
Densá que soch casada
Que may per Sant Andreu
He vist dalt d'aquets cingles tanta neu!

Y l'avía 'l foch carrega

Y 'l vell tió s'encén y espertenega
Dessote'l flàm ardit y joganer.
D'una branca resseca d'esbarzer.

Al enfront del portal de la masía
Com un Angel de guarda que somía
Vestit de blanch s'aixeca 'l vell xiprer;
Lo vell xiprer que vetlla 'l fruit dels camps,
Que esbaheix lo mal temps y atura 'ls llamps.

Y 'ls boscos del entorn,
Tots coronats de neu,
Cantan remors de fades.

Que hi entran á racés de las nevades...
 Pels gorchs y torrenteras misterioses
 Las neus s'hi quedan foses,
 Y l'auçella, que piula d'agonia.
 Vola incerta del bosch á la masía...

—¡Bon Deu, bon Deu.

Quin gruix de neul

¡Tanquéu la porta

Que es fosch y la nevada será forta!...

Y han ressonat los passos del baylet

Que mort de fret

Y ab la gorra calade á las orelles.

Passaba 'l porxo, carregat d'estelles.

Y apoch, apoch va entrant la santa nit...

L'oració del capvespre s'ha sentit

Pausada y solitaria...

Y á sote'l vel de neur—la terra s'ha adormit.

Com una verge ab vos:re funeraria...

JOSEPH PARAREDA Y SALA.

4 d' Agost de 1901.

Certamen Literari - Musical

organisat per lo «Centre Catalanista Sarrianench»

Lo prop-passat diumenge, á las tres de la tarde, tingué lloch lo solemne acte d' entregar los premis als poetas llorejats en dit certamen, quina festa se celebrá en un grandióis envelat y en presencia d' una numerosísima concurrencia.

Obrí la festa lo representant del Ajuntament Sr. Vallés. Lo president del Jurat, nostre amich y company En Angel Guimerá, llegí son discurs de presidencia, que fou interromput molts vegadas per forts aplaudiments.

Acabada la lectura del magistral discurs del gran poeta, fou cedida la presidencia al representant de l' «Unió Catalanista», en Joseph M.^o Roca, que improvisá un encoratjador parlament, plé tot ell d' entusiasme y amor á Catalunya.

En ell digué y demostrá que lo mohiment literari fou l' engendrador del

mohiment polítich, y es per aixó que l' «Unió Catalanista», única representant d' aquest mohiment, pren part ab gust en aquestas festas literarias ahont es conrehuada la nostre estimada y benehida llengua, donantli aquest tema lloch á un párrafo de lloansa de nostre idioma, impossible d' estractar per lo brillant, just, sencer y elocuentíssim. Unánim y aixordador fou l' aplauso ab que siguié ovacionat l' orador.

Seguidament lo Secretari del Jurat, En Lluís Via, llegí la corresponent Memoria, de la cual deu fersen esment especial per l' esperit crítich que l' informa y la correctíssima prosa en qu' está escrita. Rebi lo senyor Via nostre humil pero sincer aplauso per son acabadíssim y just treball.

Se desclogué lo plech que contenia lo nom del autor de la composició *Somni d' amor* premiada ab la «Flor natural» resultantne ser lo jove poeta barceloní en Joseph Carner y Puigoriol, qui elegí Reyna de la Festa á la jove y hermosa senyoreta donya Maria Paradaltas, que del brás del poeta y acompanyada per alguns individus de la Comissió y Secretari del Jurat aná á ocupar lo trono, als acorts de la marxa del Rey Joan, executada per la Banda de la Casa de Caritat.

La composició premiada, composta de varias poesias fou llegida per son mateix autor, causant una fonda impressió tant per sos bells conceptes com per la forma acabada que 'ls enmotlla.

Los accessits correspongueren als senyors Jaume Terri, Pere Martí y Peydro y Jordi Canadell y Jacas.

Per tractarse d' un company y amich nostre, volém y devém fer constar lo favorable judici que meresqué del Jurat la composició *Veremant* d' En Pere Martí y Peydro, composició que fou llegida per son autor esent molt celebrada.

Los altres premis foren adjudicats en la forma següent:

Primer accéssit á la Englantina, Antoni Bori y Fontestá; segon accéssit, Francisco Tomás y Estruch.

Viola d' or; Jordi Canadell y Jacas; únich accéssit, Lluís Gispert y Casellas.

Premi del senyor Miralles: Claudi Omar y Barrera; accéssit; Vicens Ferrer.

Accéssit al premi de la Diputació: Ramon N. Comes.

Premi del Rector de Sarriá: Vicens Estadella, Antoni Busquets y Punset accéssit, Msosen Salvador Roca.

Premi de *Juventut*: Pere Colomer y Fors.

Premi de las senyoretas sarrianencas: Josep Carner y Puigoriol.

Don Joan Camps y Arnau, per delegació del senyor Más y Serracant,

llegí la Memoria corresponent á la part musical del Certámen, obtenint en aquest premi en Joseph Sancho y Marraco per una colecció de tres cançons molt inspiradas y d' ayre catalá, que foren cantadas ab molt gust per la bellíssima senyoreta Angela Vilaseca y Tolosa. Dels accéssits primer y segon del premi musical resultaren esserne guanyadors en Cassiá Casademont y Busquets y en Juli Garreta y Arboix.

Acabá tan bonica festa ab un discurs de gracias de mossen Jaecinto Verdaguer, hermosíssim com tots los seus y rebut ab entussiastas aclamacions y ab lo cant del himne *Los Segadors*. La banda de la Casa de Caritat executá una sardana del seu director, lo mestre Guiteras. Se donaren molts viscas á Catalunya, al «Centre Catalanista Sarrianench» y á la «Unió Catalanista.»

Felicitém de tot cor á nostres bons amichs y companys en Cassiá Casademont y Pere Martí y Peydro per son triomf, desitjanlosen de nous en sucesius certámens.

N O V A S

—Conforme indicavam en lo passat número avuy á las 4 de la tarde en d' actes del «Centre Catalá», celebrarà la «Joventut Catalanista» l' anunciada sessió literaria-musical, que per las noticias que tenim, creyém que resultarà una festa de verdadera importancia.

Hi penrán part ab la lectura de treballs literaris, originals y d' altres autors, los joves Srs. Grau, Trias, Rocabert, Joseph de C. y Enrich Durán, Marlét, Armengol, Arimón y Moragas, y en la part musical, además de tres distingidas senyoretas, los joves Srs. Vila, Cabané y Creus.

No duptem que, ab aytal motiu, avuy lo saló del «Centre Catalá» se veurá atapahit per lluhida concurrencia.

—Per avuy está anunciat en lo «Centre Musical» d' aquesta ciutat un extraordinari concert quin programa executarà lo celebre guitarrista En Miquel Llovet y Soler.

Donadas las moltas simpatías ab que conta dintre nostre ciutat tan popular artista y al esser la despedida que dona á nostre ciutat, puig que dintre de pocas semanas marxará al extranger nos fá creurer que lo concert d' aquesta nit será un verdader éxit.

Se despatxan localitats en dit «Centre Musical» al preu de 2'50 ptas.

—Havém rebut l' elegant circular, impresa sobre cartolina, ab que l' acreditada Orquesta «Chapi» ofereix los seus serveys á totas las Societats y públich en general, felicitanla coralment per haberla redactada en catalá.

Per lo que convingui dirigir-se á son representant En Tomás Aguilar, carrer de la Salut, n.º 20

—Ha comensat á publicarse en la capital un nou periódich catalanista titulat *Lo Renaixement*, portantveu de la Associació del mateix nom. Presenta una bonica capsalera, original del senyor Guixart. Lo sumari que publica es lo següent:

«A que venim», per la Redacció.—«Sempre Quixots», per Antoni Font y Laporte.—«Als socialistas é individualistas», per E. Pujulá y Vallés.—«Solucions», per Pau Bastida.—«Nostre cansó», per Xavier Zengotita Bayona.—«Joventut», per Rafel Escoté y Sansalvador.—La «Unió Catalanista» al «Orfeó Catalá».—Meetings.—Novas.

Deu dongui molts anys de vida al nou confrare en profit de la nostra santa causa.

—Lo passat dilluns, com ja diguerem oportunament, s' estrená en lo Teatre Romea de Barcelona lo sainete de nostre company de redacció En Joseph Got y Anguera titulat *La societat del bon apreci ó 'l ball de la punyalada*, havent obtingut un éxit extraordinari, valguentli al nostre bon amich molts aplausos de la concurrència que 'l cridá ab insistència al palco escénich.

Felicitém al nostre company per lo triomf que acaba d' obtenir.

—Ha reaparegut lo valent periódich «Gent Nova» portantveu del Centre Catalanista de Badalona, que, com sempre plé d' entusiasme, ve á defensar en tota sa integritat lo nobilíssim programa de Manresa. De tant bon company es l' article que publiqué en lloch corresponent.

—Hem rebut un exemplar de faulas d' Isop, en vers, traducció directe del grech don Joseph Alcoverro y Carós, quina atenció agraím al traductor.

—S' ha fixat pera 'l dia 10 de Novembre las eleccions de regidors. La designació d' interventors se fará 'l dia 3 y l' escrutini general lo dia 14 del mateix mes.

—Han sollicitat oficialment la seva admissió á la «Unió Catalanista» la Associació Catalanista de Sant Boy de Llobregat, lo Centre Obrer «Catalunya» de Sant Martí de Provensals, la Agrupació Catalanista del Arbós y 'l periódich *Lo Renaixement*.

—Los distingits advocats de Barcelona don Ildefons Sunyol y don Joan Maluquer y Viladot han ofert sos serveys professionals á la Junta Permanent de la «Unió Catalanista» pera defensar á algun dels processats pel motiu d' haver honrat la memoria d' en Rafel de Casanova. La Junta Permanent agraíhida ha trasmés la oferta á la Comissió jurídica de la «Unió».

—En la estació del ferrocarril de aquesta ciutat s' han rebut los bitllets y cartells anuncis de las festas del Pilar á Zaragoza. Los preus son en segona classe 23'10 pessetas y en tercera 14'10, anada y tornada, valeders los bitllets desde 'l dia 10 al 22 del actual, abdós inclusius, efectuant la sortida de aquesta ciutat en lo tren mixte de las 6'30 de la tarde pera arribar á Zaragoza á las 7'04 del matí següent, puguent regresar desde 'l dia 11 al 24, abdós inclusiu, sortint de Zaragoza á las 10'55 de la nit, pera arribar á aquesta ciutat 'l dia següent á las 10'15 del matí.

—La Academia Católica ha obert lo curs de sas Escolas nocturnas instaladas en l' *Esbarjo Dominical*, al costat de la vía del carril.

Las classes serán gratuïtas, de 8 á 9 y mitja de la nit y dirigidas per un acreditat profesor.

Han représ sas tascas los quatre centres de *Catequística Dominical*, instalats en lo mentat *Esbarjo*, en la casa de la carretera de Rubí, Iglesia de Misericordia y Academia Católica.

ANUNCI OFICIAL

Joan Brujas, Societat en Comandita, subtitolada «LA ENERGÍA»

Per el present y per acort del Consell d' Inspecció de ma presidencia, se convoca á la Junta General extraordinaria als senyors accionistas de aquesta Societat «Joan Brujas en Comandita», per lo dia 20 dels corrents á dos quarts de deu del matí, al domicili del Sr. Gerent, Plassa Espartero, pera 'ls obgectes següents:

1.er Donar compte de las gestions practicadas per la Comissió especial nombrada en la darrera Junta General ordinaria, relativament á la fússió ab l' altra empresa titulada «Gas de Sabadell».

2.^{on} Tractar de la conversió d' aquesta Societat «Joan Brujas en Comandita» en anónima.

3.er Deliberar y resoldrer sobre las bases d' inteligencia pera dita conversió ab el soci colectiu D. Joan Brujas y Pellisser;

y 4.^{rt} Deliberar y resoldrer aixís mateix respecte al projecte d' Estatuts, formulat per la citada Comissió especial, pera 'l règimen y govern de la Societat anónima que 's constitueixi.

Los senyors accionistas que hi desitjin concorrer, deurán dipositar las Carpetas provisionals acompanyadas del rebut del 20.^é dividendo passiu, en el propi domicili del Sr. Gerent, desde avuy, fins al dia 18 inclusiviu, de 2 á 4 de la tarde y se 'ls lliurarán els corresponents resguards á tenor de lo que disposan els articles 22 y 23 dels Estatuts.

Pera assistir á dita Junta deurán dipositarse vint ó més accions, segons prevenen els Estatuts.

Sabadell 11 d' Octubre de 1901. — *El President del Consell d' Inspecció*, Andreu Serra y Verdagner.

LO CATALANISTA

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

SE PUBLICA A SABADELL CADA DIUMENGE

Redacció y Administració: Travessia de la Rambla, n.º 9.

Los originals es precis que 's remetin firmats encare que degan publicarse ab pseu donim ó sense firma. Los originals no 's tornan.

Se farà judici critich de las obras de las quals se 'ns remetin dos exemplars.

PREUS: **Sabadell:** Número complert per suscripció, 1 pesseta al més.
Catalunya: 14 pessetas l' any.

Anuncis á preus econòmichs.

Esquelas mortuorias á preus convencionals.

Representació administrativa á Barcelona: ALVAR VERDAGUER (llibreria), Rambla del Mitx, 5

LA CATALANA

COMPANYIA DE SEGURS
contra incendis y explosius
A PRIMA FIXA

Establerta á Barcelona:

Dormitori S. Francesch, 5

Edifici propietat de la Companyia

Unica societat catalana d'aquest ram, ab un capital de **20.000.000** de rals y que compta ab **29** anys d' existencia.

Los capitals assegurats, forman un total de **2.140.777.486'29** ptas. y ha pagat per sinistres **4.689.855** ptas.

Agencia y Delegació:

Sant Joan, 43. — Sabadell

ANÍS DEL MONO

GRAN PREMI - EXPOSICIÓ DE PARÍS 1900

AYGUARDENTS

LICORS

CHAMPANYES

Marcas: *Excelsior - Sport - Duc de la Croix - Espuma d' or*; y demés productes de la casa **Vicents Bosch** de Badalona.

Representant: **Antoni Costa Abellana**.—Rambla, 150.

Depòsit: Casa del representant.

Llegitims Motors OTTO Gasmotoren - Fabrick Deutz

COLONIA DEUTZ

Casa la més important y acreditada de tot lo mon.

Sos motors son garantissats per la seva solidesa, bona construcció y economia.

Motors á gás, benzina y petroli
Sucursal-Espanya: Hermann Schilling.—Casa á Madrid y Barcelona

REPRESENTANT EN AQUESTA CIUTAT

FRANCESCH ROVIRA — Tres Creus, 180.

Xampany Catalunya

MIRÓ Y TARRAGÓ • REUS

Únic Dipòsit pera los districtes de Tarrasa y Sabadell:

Botelleria Modelo; PLASSA, 3. — TARRASSA

Industria Nacional

La incandescencia per gas sols produheix bonica y potent llum
empleant lo manguito espanyol «Marca E» de la

SOCIETAT ESPANYOLA DE INCANDESCENCIA

De venta en totas las lampisterías d' aquesta ciutat.

Se ven en lo vehi poble de **Bar-**
bará un terreno si-
tuat entre la Rambla de
Sabadell y carretera de Tarrassa.
Devant de la Creu.

Pera informes: N. FUSTER, Met-
je. **Ripollet.**

PER VENDRE MÁQUINA BATADORA
Sistema **LINCOLN**

Bat ab tota perfecció 200 garberas
ó sian 13.000 quilos grà (blat) al dia.

Informarán en la impremta d'
aquest periódich.

JOAQUÍM ARDERIUS

CARRER DE LA ROSA, 7 — SABADELL

CAMISERÍA, CORBATERÍA, GÉNEROS DE PUNT

***** MOCADORS DE TOTOS CLASSES *****

ROBAS PERA NUVIATJES

Especialitat en camisas á mida. S' han rebút las novetats pera istiu.

Impremta y Encuadernacions de P. Tugas.—Travessía de la Rambla, 9.—SABADELL